LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON D.C. 20540

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 65. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 6-го КВІТНЯ 1984 | ЦЕНТІВ 25 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 6, 1984 | No. 65. VOL. XCI.

Владика В. Лостен став новим посередником між Церквою і громадою

Філядельфія. — Щоденник „Америка", орган СУК „Провидіння", інформуючи про річні наради Головної Управи цієї забезпеченевої і громадської організації, поінформував у числі з 28-го березня ц.р., що в дискусії над загальними справами, тісно пов'язаними з роз'єднанням української громади, виринула думка, щоб Владика Василь Лостен, єпископ Стемфордської єпархії, замінив о. шамбеляна Степана Чомка в ролі посередника й увійшов до організацій центру, які дискутанти називали „третьою силою" і там був одним з членів статутової комісії УККА, якщо така постане у висліді якогось домовлення.

Владика Митрополит Стефан Сулик погодився на цю пропозицію, щоб Владика Василь перебрав ролю посередника, хоч покищо ще не час на якесь конкретне рішення. Владика Василь сказав, — пише „Америка", — що він візьме на себе тягар представника Церкви і буде старатись в порозумінні з усіма Владиками допомогти громаді привернути замирення.

Вшанують д-р М. Бек

Дітройт (В.П.). — На зборах представників організацій Метрополітального Дітройту, що відбулися 5-го березня ц.р., зорганізовано Громадський Комітет для відзначення Золотого ювілею суспільно-політичної праці широковідомої українській спільноті по обидвох боках океану д-р Марусі Бек.

Комітет очолила відома із своєї суспільної діяльности Емілія Запорожець. Заступниками обрано: мгр Рому Дигдало і Зенона Василькевича; секретарі: протоколова — Софія Ендерсон, кореспонденційна — Олександра Місьонг, фінансовий референт — Роман Лазарчук, референт зв'язків Михайло Віхорек, англомовної преси і публікацій — Стефан Віхар, референт преси і інформації — Василь Папіж. Крім названих, до Комітету увійшли: Ліда Колодчин, ред. Михайло Смик, Надія Віхар, інж. Стефан Білий, мгр Марія Лазарчук, Микола Григорчук, Катерина Кобаса, Роман Татарський, Марія Гарасевич, Ярослав Базюк, Наталія Носенко, д-р Богдан І. Лончина, Анастазія Волкер, інж. Василь Колодчин, Йосиф Постоловський, Адріян Блюй, Люба Петрик, мгр Володимир Баран, Юлія Чайківська, Богдан Середюк, інж. Богдан Петріна, Петро Семеґен. В міру потреби Комітет буде доповнений.

На своєму засіданні 3-го березня ц.р. з названих членів Комітету оформлено комісії для специфічних завдань, а саме: програмову, організаційну, фінансову, пресово-інформаційну і контрольну. Накреслено також рамову програму відзначення, головною імпрезою якого, буде Ювілейний бенкет у неділю, 17-го червня ц.р., о год. 3:30 по полудні, в авдиторії катедрального храму св. Покрови в Савтфілді, Миш.

Суспільно-політична діяльність д-р М. Бек не обмежується тільки до Дітройту але поширена на цілий терен ЗСА, Канаду й Европу. Крім Ділового Комітету буде створений Почесний, у склад якого будуть запрошені визначні постаті з українських наукових, суспільних і політичних кіл з цілої діяспори, а також з американських суспільно-політичних кіл, серед яких д-р Бек втішається високою пошаною.

Ювілейні відзачення пов'язані з Літературною Фундацією ім. Марусі Бек і для того зорганізована окрема комісія, яка буде діяти в рамках Ювілейного комітету в напрямі розбудови Фундації.

ДОПОВІДЬ ПРО ПРАВА ЖІНКИ

Ню Йорк. — Заходами 83-го Відділу Союзу Українок Америки тут в середу, 11-го квітня ц.р., о год. 7:30 вечора адв. Нестор Олесницький виголосить доповідь на тему: „Сучасна жінка і її права та обов'язки". Доповідь відбудеться в Домівці СУА при 108 Друга авеню.

Культурний Центр організує бібліотеку

Філядельфія (М.П.). — Український Освітньо-Культурний Центр у Філядельфії існує вже чотири роки й біля нього є згуртована поважна частина товариств, установ та організацій старших, як і молодших поколінь, так що праця проходить днями й вечорами. Тут відбувається й навчання, починаючи від дитячих садків до середньої освіти українознавства в „Рідній Школі".

Хоч дещо довгу тяжить на будівлі Центру, то вже йде підготовка до поширення бібліотеки.

Тому Центр закликає українську спільноту дарувати книжки (з українською тематикою). Ті, що не можуть їх привезти, повинні телефонувати на число (215) 663-0707, голово у суботи, і подати адресу, а працівники Центру подбають, щоб хтось принагідно книжки доставив до бібліотеки.

СОВЄТСЬКА ВІЙСЬКОВА ФЛЬОТА ПЕРЕВОДИТЬ ВЕЛЕТЕНСЬКІ МАНЕВРИ

Лондон. — Британське міністерство оборони подало вістки про великі, ще небачені досі в цьому обширі, військові маневри совєтської фльоти, які відбуваються у Норвезькому морі та на півночі Атлантійського океану. Такого великого скупчення совєтських бойових кораблів, нищильників, літаків, човнів-амфібій, гелікоптерів і підводних човнів ніколи не бачили на цих водних обширах.

Офіційні речники НАТО припускають, що совєти, фльота яких зростає швидко в останніх роках, плянують випробувати „їхню бойову спроможність вести різні воєнно-морські операції на поверхні, в повітрі і під водою". Ці ж офіційні речники НАТО впевняють, що Північно - Атлантійський Союз не був заскочений маневрами, і що виглядають вони „зовсім мирно" — тож нема причини для алярму, бо ворожих намірів супроти Заходу з боку совєтів не видно.

Зібралися тут на маневри близько 100 совєтських кораблів, в тому 30 бойових, що їх супроводять допоміжні судна, підводні човни, земноводні судна, літаки-винищувачі й бомбовики, літаки-розвідувачі далекого польоту, що їхньою летунською базою є Кольський півостpів на півночі европейської частини СССР. Площа маневрів охоплює велетенські території від Ґренляндії до берегів Норвегії і Шетляндських островів коло Шотляндії. Велетенський бойовий крейсер „Кіров", що має довжину 820 стіп і тоннаж — 22,000 тонн, є на чолі цієї фльоти.

На Заході існує побоювання, що розвідка НАТО, хоч і збільшила свою активність в останні дні, але насправді вона виявила лише частину всіх військових суден, що беруть чи братимуть участь у цих маневрах. Повідомляють також, що одноразово із маневрами, відбуваються дещо менші воєнно-морські вправи совєтських кораблів на Індійському океані, а також у Середземному морі, що вказувало б на намір Москви перевести тепер світові маневри її фльоти, подібні до тих, що відбулися в 1975 році. На таку можливість вказує також той факт, що з Кубинських вод вирушила на північ Атлантичного океану авіаматка — „Ленінград" — воєнний лінійний корабель тонажністю 16,500 тонн, на якому приміщується 18 воєнних гелікоптерів. „Ленінград" супроводять численні менші військові совєтські судна.

Західні потуги, зокрема Великобританія і ЗСА, збільшили нагляд за цими „грами", висилаючи в обшир маневрів літаки типу АВАКС та численні джети „Лайтінґ" і „Фантом", як і британський фреґат „Ахіллес". Стало також відомо, що найближчою американською фльотилією до цих маневруючих совєтських кораблів є американська фльота в Балтицькому морі, де вона бере участь у спільних маневрах з англійцями, голляндцями, західними німцями, і данцями. Американською фльотою керує корабель-винищувач керованих стрілен „Джан Роджерс".

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ Е. МАЛАНЮКА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Заходами Об'єднання Жінок ОЧСУ і Товариства Українських Інженерів Америки, Відділи у Філядельфії, тут в суботу, 14-го квітня ц.р., о год. 6-ій вечора в залі УОК-Центру, при 700 Сідар ровд в Аббінґтоні, Па., відбудеться Вечір пам'яті поета Евгена Маланюка з мистецькою програмою.

ВЕДУТЬСЯ ПЕРЕГОВОРИ ПРО КОНСУЛЯТИ І КУЛЬТУРНИЙ ОБМІН МІЖ ЗСА І СССР

Вашінґтон. — Між державним секретарем Джорджом Шулцом і совєтським амбасадором Анатолієм Добриніним та їхніми дорадниками ведуться тут переговори про встановлення нових консулятів у З'єднаних Стейтах Америки і Совєтському Союзі та підписання нового договору про культурну виміну між обидвома країнами.

Джан Гюз, речник Державного департаменту, заявив, що Дж. Шулц відбув на початку цього тижня довшу розмову з А.Добриніним, а американський амбасадор Артур А. Гартман розмовляв у цій самій справі з міністром закордонних справ СССР Андреєм Ґромиком в Москві.

Совєтські джерела підтвердили ці інформації про двосторонні розмови. Більше того, там сказано, що А. Добринін передав окремого листа від совєтських лідерів для Дж. Шулца, а при тому заперечив, що совєти винні за зупинені переговори і брак поступу у переговорах щодо роззброєння між двома надпотугами. Білий Дім і Державний департамент не повідомили про передачу спеціяльної ноти СССР і відмовились від коментарів в цій справі.

Немає покищо жадних змін на відтинку переговорів про редукцію міжконтинентальних науклеарних ракет, хоч ця справа була предметом переговорів у Вашінґтоні і в Москві. Москва все ще домагається припинення розміщення американських ракет середнього засягу Першінґ-2 і крилатих в Західній Европі і забрання тих ракет, які вже були розміщені в деяких европейських країнах. Совєтські лідери ставлять цю справу як передумову до відновлення переговорів в Женеві, хоч, як кажуть політичні і військові спостерігачі, такі переговори ледве чи доведуть до підписання обопільного договору. Державний секретар ЗСА признався, що відновлення переговорів є конечною справою, але дозброєння Америки не можна зупинити, поки нема певности, що противна сторона готова на редукцію будь-якої зброї чи військових частин.

Офіційні речники заявляють, що американсько-совєтські переговори не обмежуються тільки до озброєння, а охоплюють ряд інших проблем, включно з пошануванням прав людини, створенням нових консулятів в обидвох країнах і відновлення співпраці в культурній ділянці. Виміна науковцями і науковим досвідом була також темою розмов.

Береться до уваги в першу чергу створення американського консуляту в Києві і совєтського в Ню Йорку як перший крок поліпшення у відносинах. Як відомо, колишній президент Джиммі Картер перервав розмови на ці теми після совєтської військової інвазії на Афганістан в 1979 році і від того часу вони застрягли були на мертвій точці.

УДІЛОВЦІ УНД ВІДБУДУТЬ ЗБОРИ

Ню Йорк. — Дирекція Українського Народного Дому інформує, що Річні загальні збори уділовців УНДому відбудуться тут в неділю, 6-го травня ц.р., о год. 3-ій по полудні у власному приміщенні, при 140-142 Друга авеню. Порядок нарад буде поданий до відома на зборах. Дирекція просить тих уділовців, які змінили свої адреси подати нове місце проживання до УНД.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН ЗАКЛИКАЄ ДО ЗАБОРОНИ ХЕМІЧНОЇ ЗБРОЇ

Вашінґтон. — На пресовій конференції, яка відбулася в середу, 4-го квітня у вечірніх годинах, президент Роналд Реґен заявив, що З'єднані Стейти Америки вийдуть з черговою ініціятивою заборони продукції і вжитку хемічної зброї і що віцепрезидент Джордж Буш поїде на днях до Женеви, щоб особисто інтервеніювати у збройневій комісії Об'єднаних Націях.

У цій справі Президент відчитав перед формальною пресконференцією окрему заяву, у якій він наголосив несовісне використовування хемічної зрбої проти військових відділів і цивільного населення в Афганістані, В'єтнамі, а тепер в ірако-іранській війні. При тому Р. Реґен пригадав, що до поширення цієї зброї спричинився у великій мірі Совєтський Союз, який доставляв своїм альянтам в Азії необмежену кількість цієї нищівної і поганої у своїх наслідках зброї.

Крім цієї важливої заяви президент Р.Реґен відповідав на численні запитання акредитованих в Білому Домі кореспондентів. У запитах і відповідях були порушені питання можливости дальших переговорів ЗСА із СССР у справі редукції міжконтинентальних нуклеарних ракет і ракет середнього засягу; Ливан і нерозв'язані проблеми на Близькому Сході, які, як заявляли численні журналісти, можуть знову допровадити до відкритої війни між Ізраїлем і арабськими країнами; події в Центральній Америці; поширення торгівлі з азійськими країнами, зокрема з Китайською Народної Республікою і Японією; несподівані масові совєтські маневри в Атлантійському океані з участю біля 100 совєтських воєнних кораблів і летунства та багато інших справ.

Президент думає, що Конгрес повинен взяти на себе велику частину відповідальности за неуспішність політики і мирних ініціятив Уряду на Близькому Сході, бо Адміністрація ніколи не знаходила співзвучости і співпраці з Конгресом у цій справі. Р. Реґен ще раз підкреслив готовість ЗСА до переговорів, але не на базі тиску чи шантажів, підкреслив конечність спростування совєтської напастливої пропаганди проти ЗСА, а теперішнього Уряду зокрема, відмовився встрявати у справу Едвина Міса, кажучи, що він ніколи в житті не займав становища до справи, яку перевіряє суд, а в тому випадку спеціяльний прокуратор, твердо обстоював конечність американської присутности в Центральній Америці з огляду на загрозу комунізму тощо.

В АМЕРИЦІ

СЕНАТ ГОЛОСАМИ 54 до 39 відкинув намагання демократів і деяких ліберальних республіканців, які бажали здержання всякої, зокрема військової допомоги для Ель Сальвадору, поки тамошній уряд не покарає, мовляв, винуватців за вбивство чотирьох американських законниць в 1982 році. Очевидно, такий „арґумент" мав тільки послужити для драматизації цілої справи допомоги для Ель Сальвадору, — кажуть політичні спостерігачі, — бо такі арґументи не витримують критики в обличчі наступу марксистських партизанів і браку відповідного військового виряду сальвадорської армії. У другому голосуванні сенатори голосами 69 до 24 відкинули пропозицію сен. Едварда Кеннеді, щоб зменшити допомогу на 15 мільйонів долярів від травня ц.р. В цьому випадку Кеннеді арґументував свою пропозицію байдужим ставленням сальвадорського уряду до вбивства двох американських профспілкових діячів.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР Вілліям Френч Смит залишиться на своєму становищі аж до вияснення справи Едвина Міса, новонайменованого генерального прокуратора, або заміни його іншою особою. В кожному разі Департамент справедливости не залишиться без належного керівництва. Вміжчасі заступник пресового секретаря Білого Дому Лерpі Спікс заявив, що президент Роналд Реґен все ще дуже рішучо обороняє Е. Міса і вірить, що після перевірки його справи спеціяльним прокуратором, Сенат підтвердить його на становищі генерального прокуратора. Не зважаючи на контроверсії Міс залишається тимчасово на пості головного дорадника Президента і його найближчого співробітника.

СЕНАТОР ҐЕРІ ГАРТ, один з кандидатів на президента від Демократичної партії, здобув більшість голосів у передвиборах у стейті Вискансин, перемігши колишнього віцепрезидента Волтера Мондейла. Гарт отримав 262,261 голосів (46 відсотків), Мондейл 242,037 голосів (42 відсотки), а Джессі Джексон 58,789 голосів (10 відсотків). Багато демократів у Вискансині з обуренням висловлюються про виборчу систему і домагаються реформи. Раніше у передвиборах обирали також делеґатів для кожного кандидата. Тепер лідери Демократичної партії вирішили без виразної згоди більшости членства чи референдуму змінити цю систему і делеґатів обирати на спеціяльних кокусах, де вони мають більшу контролю. „Одним словом не виборці обирають делеґатів, — заявив один з голосуючих, — а партійні боси".

У СПЕЦІЯЛЬНИХ ВИБОРАХ, які відбулися у Вискансині стейтовий сенатор Джералд Клечка, демократ, здобув перемогу над республіканцем Робертом Ноланом. Отже місце в Палаті Репрезентантів, яке на протязі 35 років займав конґресмен Клемент Заблоцкі, залишиться далі в руках демократів. К. Заблоцкі, як відомо, помер у вашінґтонському шпиталі в грудні 1983 року. Він був дуже впливовою особою в Конґресі, а перед смертю виконував функцію голови Комісії міжнародних справ в Палаті Репрезентантів.

Фраґменти з Ювілейного Концерту УНСоюзу і прийняття в УІА

Американська симфонічна оркестра і Український Оперний Хор Канади виконують „Кавказ" під батутою маестра В. Колесника.

(Фото ред. М. Коломиєць, „Український Тижневик")

Головний предсідник УНСоюзу д-р І. Флис дякує виконавцям концертової програми. Біля нього — Алла Шкляр, член хору і колишня голова Канадсько-Українського Оперного Товариства. На задньому пляні — композитор Ю. Фіяла і хормайстер З. Лавришин.

Владика Мстислав, під час прийняття в Українському Інституті Америки, в розмові з композитором Ю. Фіялою (зліва) і В. Колесником.

Закінчення на ст. 4.

У СВІТІ

БРИТАНІЯ УКЛАДАЄ договір з Йорданією про продаж Йорданії протилетунських ракет на суму 130 мільйонів долярів. Ці ракети мають заступити протилетунські стрільна типу „Стінгер", що їх відмовилися продати Йорданії нещодавно ЗСА, на вимогу і прохання Ізраїля. В загальному Англія, яка через т.зв. „тихе ембарго" не продає Ізраїлеві зброї, постачає кільком арабським країнам зовсім вільно і літаки і зброю, що у великій мірі непокоїть Ізраїль, з яким, будь-що будь, Англія веде інтенсивну торгівлю на понад один більйон долярів річно, що робить Великобританію другим найбільшим торговим партнером Ізраїля після ЗСА.

У ПУНДЖАБІ, ІНДІЯ, ворохобні студенти, або інакше „терористи" (як кому подобається), з віровизнаневої секти сікхів, убили в наскоку в його мешканні члена індійського крайового парляменту, професора університету. Це вже півтора року тут, у північній провінції Індії, відбуваються збройні напади й заворушення сікхів, які домагаються більшої автономії для свого краю. Цього ж дня загинуло ще з десяток осіб у заворушеннях.

В ІТАЛІЇ НА СИЦИЛІЇ встановлено керовані американські ракети, які можуть бути пущені в дію негайно у потребі. Шістнадцять цих ракет середнього засягу приміщені в Комісо, Сицилія, вже в грудні минулого року, а всіх ракет буде за пляном 112 у 1988 році. Разом НАТО має встановити в усіх країнах Европи, які належать до цього оборонного союзу, 572 ракети, щоб протидіяти совєтським ракетам типу СС-20. На вміщення ракет дав згоду італійський парлямент майже без опозиції.

У наступному числі Українського Тижневика:

In The Weekly, April 8:

- Ukrainian symphonic music at Carnegie Hall celebrates UNA's 90th anniversary.
- Issue of OSI's use of Soviet evidence brought up during confirmation hearing of Edwin Meese.
- Fund established to aid ailing Grigorenko.
- Bilingual school program in trouble in Manitoba.
- From our pages in 1956, Panorama, Notes on people, plus our regular features.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Єрусалим — контроверсійне місто

Дня 28-го березня ц. р. два кореспонденти з „Ню Йорк Таймсу" перевели з президентом Реґеном обширне інтерв'ю, в якому він рішучо заявив, що коли Конґрес ухвалить резолюцію про перенесення американської амбасади з Тель Авів до Єрусалиму — він ужиє всі прероґативи президентського вето, що справу перенесення амбасади повинні вирішувати Ізраїль і арабські країни шляхом переговорів.

Як відомо, такий законопроєкт для підтримки Ізраїля вніс у Конґресі демократичний сенатор Деніел П. Мойниген (Н. Й.); цей законопроєкт підтримали 30 сенаторів і 200 конґресменів. Для приєднання жидівських виборців у нюйоркському стейті, демократичні президентські кандидати Волтер Ф. Мондейл і Ґері Гарт обіцяли, що по виборі на президента, Америка своїм престижем і впливом всеціло підтримає Ізраїль в перенесенні американської амбасади до Єрусалиму. Президент Реґен, нав'язуючи до традицій американського Уряду не підтримувати перенесення амбасади, закликав американських сенаторів і конґресменів не підтримувати цього законопроєкту, на його бо думку, ухвалення такого закону вийде тільки на шкоду Америки.

За ухвалення цього закону веде дуже пожвавлену кампанію Американський комітет для публічних справ Ізраїля, і зрозуміло, американські жиди майже одноголосно підтримують цю справу.

Одначе в самому Ізраїлі є певні особи і кола, які є проти перенесення американської амбасади з Тель Авіву до Єрусалиму. Кореспондент „Ню Йорк Таймсу", 27-го березня ц. р. Флойд Кристоферсон пише, що проф. Німрод Новік з університету в Тель Авів та член Центру для стратеґічних студій ім. Яффе при тому ж університеті, заявив, що перенесення амбасади до Єрусалиму принесло б велику шкоду для американських інтересів... Цей крок спровокував би неґативну реакцію, що могло б скомпромітувати і Америку і підірвати довір'я до неї в арабському світі і тим робом послабити свою спроможність бути посередником між арабами і Ізраїлем..."

Протести до американського Уряду проти евентуальної американської підтримки надходять не тільки від країн арабського світу, але також від таких мусулманських країн, як Банґлядеш, Пакістан, Сенеґаль, Індонезія і Маляйзія. Представники цих країн у Вашінґтоні заявляють, що коли б Америка підтримала Ізраїль у питанні Єрусалиму, американські амбасади та поодинокі американські громадяни в їхніх країнах стануть жертвами організованого міжнародного тероризму, проти чого місцеві уряди є безсильні.

Марокко очолює Ісламську конференцію для справ Єрусалиму, і — повідомляють з Вашінґтону, — марокканський амбасадор, у товаристві амбасадорів з 10-ти ісламських країн, відвідує важливіших членів Уряду і Конґресу, перестерігаючи перед можливими наслідками якщо б Америка підтримала Ізраїль в питанні перенесення американської амбасади до Єрусалиму.

Як відомо, за останні 60 років у цій справі внесено біля 40 різних офіційних плянів і пропозицій щодо остаточного визначення Єрусалиму, але з цього нічого не вийшло.

Святе Місто — як називають Єрусалим, — було „замкненим містом" до того часу заки Ізраїль став незалежною державою. Це Святе Місто є центром трьох найбільших релігій світу — християнства, ісламізму і юдаїзму — де представники тих релігій живуть в мирі між собою і мають повну релігійну свободу.

Як відомо, Ватикан уже віддавна настоює на цьому, щоб Єрусалим став „міжнародним містом", а не був під контролею цієї чи іншої держави. В тому дусі є також відома резолюція 242 Об'єднаних Націй, яка поручає створення палестинської автономії, проти чого є Ізраїль. Це питання є причиною постійної ворожнечі між Ізраїлем і арабськими країнами.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки та огляди, повинні присилати разом з двома примірниками даного твору до редакції „Свободи" також адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Д-р Роман Осінчук

ДО 10-ЛІТТЯ Т-ВА „СВ. СОФІЯ" В ЗСА

II.

Властива праця згаданого Товариства ведеться у двох комісіях: науково-видавничій та „Патріяршого Фонду". Із першою комісією є пов'язана праця філії УКУ, що поділяється на два осередки: у Філядельфії та Вашінгтоні. Тут треба зарахувати постійні курси, конференції, семінари, на яких обговорюються справи національно-релігійної освіти, обряду й історії нашої Церкви та її змагань за право існування на батьківщині, а тут, у вільному світі, за їй належні автономні права у Вселенській Католицькій Церкві, а передусім ідею єдности й помісности УКЦеркви та визнання за нею патріярхату. У червні 1980 року з ініціятиви УКУ відбулися наради у справі підготови до відзначення 1000-ліття християнської України, в яких узяли участь представники НТШ, УВАН у ЗСА й Канаді, Українського Інституту при Гарвардському університеті та представник УКУ в Римі о. д-р І. Музичка. Тоді створено секретаріят під проводом проф. М. Лабуньки, який далі проводить підготовчу роботу для наукових конференцій. В останньому часі зорганізовано дослідно- документальний центр при філії у Вашінґтоні та радіопрограму з пересиланнями в Україну релігійної та церковної тематики.

Щоб дати змогу виконати згадані вже завдання тутешньої Св. Софії та запевнити теж тепер і в майбутності діяльність усіх установ нашої патріярхії в Римі, наприкінці 1977 року почала свою організовану працю Комісія „Патріяршого Фонду", яка завідує цим фондом та інвестує його за порадою наших фінансових дорадників і підбудовує т. зв. Постійний „Патріярший Фонд". Його відсотки повинні запевнити існування і правє установ патріярхів та діяльність нашої Св. Софії, яка вже сьогодні покриває лише з відсотків всякі адміністраційні видатки, кошти видань, деякі стипендії для студентів літніх курсів у Римі, направи будинків тощо. Сьогодні Постійний „Патріярший Фонд" перейшов один мільйон долярів, проте він ще далеко невистачальний.

Державні народи мають свою державну касу та й багатьох фундаторів на такі цілі. Ми — незаможна еміґрація, одначе ми мусимо дбати про свої народні, культурні, наукові та церковні справи. Однією з незвичайно важливих проблем для Церкви й народу є наші змагання за привернення належних автономних прав УКЦеркви, змагання за помісність, за визнання патріярхату для нашої ПУКЦеркви.

На жаль, ця проблема, яку видвигнув наш Ісповідник віри, Блаженніший Патріярх Йосиф та за яку змагається вже 20 років, не знайшла належного зрозуміння і очікуваної народом підтримки в усіх наших ієрархів та священиків. З прикрістю треба ствердити, що не підтримали як слід справи патріярхату і наші науковці, професори університетів на еміґрації чи наші чолові громадські надбудови, такі як СКВУ, КУК, УККА й інші. Аж дивно це твердити, а проте це „правдива правда". Одначе на чолі тієї справи стоїть хоч літній тілом, але сильний духом наш Патріярх, у якого з твердої віри у слушність своїх домагань виплиє сила, витривалість і непохитність у здійснюванні своїх плянів. А наша доля — доля нашого народу, нашої Церкви, — тверда. Те, що для інших народів, хоч би й зовсім молодих, здається самозрозумілим, для нас навіть у вільному світі, натрапляє на непереможні труднощі. Якщо віднести це до проблеми наших змагань за автономні права ПУКЦеркви, то ці труднощі лежать більше в нас самих, а це брак організованої, об'єднаної, наполегливої акції наших ієрархів, особливо тепер напередодні 1000-ліття нашої Церкви. Деякі забули навіть слова св. п. Папи Павла VI, який при наділенні кардинальської гідности нашому Патріярхові в 1965 році нагадував нам усім про любов, відданість та пошану до свого церковного провідника й Глави Церкви. Бож чи справді повинно бути „несподіванкою" для Глави ПУКЦеркви творення нової епархії? Чи мовчанка і брак реакції на „указ" префекта Східньої Конґреґації, кардинала Рубіна? Чи брак якогось остаточного полагодження такої наболілої та прикрої для вірних УКЦеркви справи єпископа Горняка? Тоді, коли Папа Іван Павло II так енерґійно боронить Польську Католицьку Церкву й свій польський народ, тоді коли на початку березня ц. р. у Ватикані при вшановуванні литовця св. Казимира патрона Литви й Польщі, Папа нагадав важку долю литовців-католиків під совєтами, то до цього очевидно можна висловлюватись з призианням. Але, на жаль, у тому ж часі нищать наші церкви в Польщі, наші вірні не мають де молитися, не мають свого єпископа. Чому ж не заговорить у цій справі голосно наша ієрархія у Ватикані? На жаль, і досі деякі курїяльні чинники залицяються до Пімена в Загорську; на жаль, і досі не чули ми голоснішого слова оборони нашої Церкви-мучениці на батьківщині чи наших вірних-мучеників за свою Церкву, хоч не раз вони зверталось з благанням до Риму. Хто ж має заговорити голосно в цій справі?

Наближаємося до дати відзначення 1000- ліття Християнської України, на жаль, не з радістю, а з болем у серці за долю Української церкви в московсько-большевицькій неволі та за долю і майбутнє нашої ПУКЦеркви на поселеннях. Треба вірити, що в приготуваннях до святочного відзначення 1000-ліття справа визнання патріярхату для нашої Церкви стане найважливішою проблемою в об'єднаній праці нашої Ієрархії. На передових позиціях і надалі мусять стояти миряни зорганізовані у патріярхальному русі та установи створені нашим Патріярхом, які мусять діяти тепер і в майбутності, щоб держати живою ідею патріярхату аж до її здійснення. А до цього треба молитви, віри в слушність наших змагань і праці — праці та грошових пожертв, щоб незабаром збудувати великий постійний „Патріярший Фонд".

До цього змагає філія Т-ва Св. Софія в ЗСА, яка 14-го квітня 1984 року відзначуватиме своє десятиліття і запрошує мирян на це свято, щоб послухати їхніх критичних завваг чи порад для праці у другому десятилітті.

З МОГО ВІКНА
Іванна Савицька

„Дикий Захід"

Він не такий уже дикий, як декому може здаватися. Кульчиків у носах люди не носять, вранці — чешуться і вимиваються, дикі коні табунами тут не гарцюють, капелюхів ковбойських тут невидно, а не здоровкатись із сусідом кожного ранку — було б нечемно.

Ото ж наш Бервин, (мале містечко за Чикаґом), зовсім прилична оселя, в якій здебільшого живуть емерити спокійним статечним життям здалеку від чикаґського руху, диму і чорного відтінку тамошнього підміського населення.

Що тут є, а чого нестерпно бракує: ресторанів, хоч гать гати, починаючи з МекДоналд, а кінчаючи на Старій Празі, де все влаштоване на чеський фольклорний лад, а обслуга в чеських костюмах подає вам смачненькі „книдлички", такі „спасенні" на вашу худу дієту.

Тут теж виходить чеською мовою газета, бо чехів тут повно, і в їхніх руках процвітає торговельне життя. Польські мясарі продають смачну вудженину, а паштетівка ніяк не поступиться нюйоркській.

У Бервині — всякого роду крамниці, постіль, ювеліри, хутра, взуття „Червоний Хрест", одяг, є тут новий шпиталь, лікарні, адвокати, аптеки, кравчині, і багато мебельних крамниць, в яких я найшла сільський мисник, за яким тужили мої очі, закохані в народне мистецтво.

Чого у Бервині немає? Кін немає! Є одно і воно від Різдва закрите. Друге в торговельному центрі з нецікавими фільмами, про театр і концерти в околиці — покищо писати не можна. Кріпці і петрушки в Бервині купити не трудно. Українських облич немає, і не чути тут рідної мови, ну а молитись їдемо до Чикаґо (півгодини їзди), де аж три церкви стріляють банями в небо. Там борщ і вареники і кава, виставки і мистецькі імпрези, панелі, музей, банки, газети, рухливе, культурне життя, про яке писати ще рано.

Невже годиться називати цей світ „Диким Заходом"?

Степан Процик

СТРУКТУРНІ ЗМІНИ В УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ

IV

За нову форму і зміст

Дотепер громада жила й керувалась прийнятими давно старими нормами: Норми виявились непридатними. Громада, через це, не функціонувала нормально, не виявила свого повного потенціялу в процесі осягнення її цілей, (моральна й політична допомога Україні), і не стала фактором розвитку життя так, як це не раз деклярувалося. Громадська організація, (як інструмент процесу, а не як ціль), вимагає постійного догляду, усучаснення, змін, а іноді перерібки її формальних і програмових засад та методів праці, щоб вона була актуальною, ведучою, проґресивною і унапрямлюючою. Через відсутність такого відсвіжуючого оновлення громадська система (і думка) знайшлася тепер перед важливими рішеннями про вибір нових і кращих форм, засад, правних норм і програмових постулятів для будови діючої й ефективної, а не паперової централі.

Чим же ж вона повинна бути, і яка її роля? Централізація, репрезентація, координація, консолідація; (чи ще інша галюцинація). Усі ці елементи могли б бути в концепті централі, але кожен із них вимагає резиґнації із певних аспектів самостійности поодиноких приналежних до централі організацій в її користь: централізація вимагає структурного включення організації в централю й разом з тим втрати її незалежности; консолідація також суґерує будову одного цілого з поодиноких частин; координація натомість означає спільну акцію незалежних сил без затрати ознак їхньої незалежности; а репрезентація натомість є правним поняттям, основаним на джерельному індивідуальному мандаті. Отже, координація дії і загальна репрезентація можуть бути реальними прерогативами центральної організації, коли належна увага буде присвячена важливості дійсного її умандатування. (Члени управи централі не можуть мати автоматично мандату на конґрес, за рахунок їхньої участи в управі минулої каденції). Всі інші уявлення про централю прийдеться вважати менше реальними.

В основу перебудови старої, чи будови нової, централі треба покласти деякі важливі заложення і придержуватися їх:

а. Не вертатися назад до старої дійсности УККА, яка завела всю громаду в тупик; розумні люди ніколи не повторюють того, що вони вдіяли нездарно, а лиш шукають за кращим.

б. У центр громадського процесу слід поставити людину, замість організації; процедуру рішень і вибору слід перекласти із управ організацій на їхнє членство.

в. Гласність! Покінчити з конспіративністю і діянням поза плечі громади. Кожна нарада громадських клітин, кожна ініціятива, кожна пропозиція, повинні бути доведені до відома громади без обмежень і перекручень. (Щоденник „Америка" вже цю річ успішно розпочав).

г. Строге розділення статутової влади на парляментарну і виконавчу; екзекутива чи управа не може входити комплексно з правом голосу у склад вищої інстанції; (політичної чи крайової ради).

Такі принципи, як їх не стануть шельмувати громадські діячі, можуть бути фундаментом будови однієї організації на плюралістичних засадах: до такої організації можуть належати організації і люди різних ідеологічних і політичних переконань без можливостей накинення одного способу думання кожній групі чи людині. Тягар рішення у важливих справах можна перекласти на осередки централі, де можна буде здобути вислід методою загального голосування індивідуальних людей. З вислідом такого голосування мусіло б погодитися найвище й найрозумніше керівництво централі, без нагоди на групові спори й роздор.

Недавній, датований 2-им жовтнем, '83 року епізод зареєстрував у пам'яті громади фактор в силі 15 тисяч голів; це захоплююча сума, і в багатьох діячів уже загострився до неї політичний апетит. (Є кого вести, й ким керувати...) Але яка роля цієї поважної суми

Закінчення на ст. 4

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Зразки гумору і пісні „Дніпра"

Гумор, відомо, як одна із постатей комізму схоплює явища за властивістю, що схильні побуджувати до сміху, трактованих, одначе, з поблажливістю. Гумор не лише веде до оптимістичної рефлексії, але він, а радше його почуття, як твердить медицина, допомагає людині жити, бути здоровою.

Почуття гумору, одна із ціх особистої культури людини. Ця риса є часто-густо притаманною поодиноким культурним народам. Нею відзначалися уже старинні греки і римляни.

Славні письменники використовують гумор у своїх творах, а то й пишуть окремі гумористично-сатиричні твори. І наш народ під оцим поглядом не залишається позаду — вистане хоча б згадати „Енеїду" Котляревського, „Лиса Микиту" Франка чи навіть „Співомовки" Руданського.

Із загальним людським поступом гумор експонується не тільки в літературі, але й у всіх засобах комунікації тобто засобах авдіовізії в щоденній праці.

• • •

На наших очах великий поступ зробило виробництво платівок. Чи не приємно є прослухати добру платівку не лише на стереофонічному апараті, але й звичайну касету, їдучи автом?

Саме ми з не абиякою приємністю прослухали платівку „Іскринки сміху людям на втіху" Видавництва „Дніпро" (375 — 1210 Bleecker St, Toronto, Ont, Canada M4X 1MZ).

„Іскринки сміху людям на втіху" — це, так сказати б вибрані зразки гумору і пісні. Недарма на обкладинці касети є мотто: сміх — це сонце, воно проганяє холод із людської душі.

На платівці веселі скетчі, що уявляють собою короткі сценічні тексти жартівливого змісту, завершені дотепною пуантою, тобто кульмінаційним кінцевим моментом дії, що висловлює його сенс чи пак суть — у нашому випадку есенсію дотепу.

У скетчах є ситуаційний комізм (що його при мистецькій подачі уявляємо собі), а також мовний дотеп, прикрашений дрібкою іронії; у деяких моментах відчуваємо і гротескний прийом.

У текстах використані народні жанри, переплетені фрагментами народних пісень. Є там теж і цілі пісні, як, наприклад, пісні Виборного з „Наталки Полтавки".

Очевидно на платівці почуємо і пісні легкої танкової музики, які впроваджують вас у країну мрій і вічної юности; моїм ровесникам напевно пригадається перша, непорочна любов і моменти давніх романтичних настроїв та переживань. „Всевладна любов" — слова і музика Бориса Дніпрового, як текст, так і музика дуже добрі.

Якість скетчів на платівці висока. З них авторові цієї нотатки найбільше до вподоби „Ідеальна дружина" і „Тихо над озером" (текст Б. Дніпрового).

Закінчення на ст. 4.

Юліян Мовчан

ІВАН ЛИПА — БОРЕЦЬ ЗА САМОСТІЙНУ УКРАЇНУ

(З нагоди 60-ліття його смерти)

Хоч ще 13-го листопада минулого року сповнилося 60 літ з дня смерти д-ра Івана Липи — поета, визначного патріота і борця за національно-державну та політичну самостійність України, проте, на жаль, за рідкими вийнятками, наша преса чомусь обійшла майже мовчанкою цю видатну дату. Постать цього діяча залишила в історії українського національно-визвольного руху занадто глибокий слід аби ми так швидко могли про нього забути.

З біографічних даних довідуємося, що Іван Липа (пізніше, вже будучи письменником, часто підписувався псевдонімом Петро Шелест) народився 24-го лютого 1865 року в убогій родині в Керчі, в Криму. Він тут здобув середню освіту, заробляючи на свій прожиток. Потім поступив до Харківського медичного Інституту, де, захопивсь українським національно-визвольним рухом, заснував „Братство Тарасівців", яке, зібравшись в 1892 році на могилі Тараса Шевченка в Каневі (від того й пішла назва братства) заприсягло служити рідному народові.

Але на весні 1893 року сталася катастрофа: царські жандарми правдоподібно за допомогою своїх продажних холуїв, вистежили, як тарасівці нелеґально перевозили українські книжки із Львова до Харкова. Почалися обшуки та арештування. Закінчилося тим, що Іван Липа, як організатор Братства Тарасівців, відсидів 13 місяців в тюрмі, а потім був три роки під наглядом поліції. Все ж таки, завдяки обережності та вмілості царська влада так і не розкрила організації тарасівців, хоч йому самому не дали тоді змоги закінчити медичні студії в Харкові. Щойно згодом йому це вдалося завершити аж у Казанському університеті на Московщині (в тому самому університеті, де приблизно в тих роках закінчив заочно юридичний факультет майбутній ватажок большевизму Владімір Ульянов-Ленін).

Спочатку молодий лікар Іван Липа працював як лікар, на Херсонщині, потім — на Полтавщині, а відтак оселюється в Одесі, бо ще з дитинства тягло його улюблене Чорне море. Тут він не тільки на протязі короткого часу здобуває широку популярність, як лікар, але також з великим завзяттям працює на українській ниві — видає українську газету „Народній стяг" та організовує видавництво „Одеська Літературна Спілка", Український Клюб і „Просвіту —в тій самій Одесі, яка належала до одних з найбільш змосковщених українських міст.

З настанням революції 1917 року І. Липа стає співредактором тижневика „Українське Слово" — першого часопису, що появився на Наддніпрянщині в час революції. А за часів УНР громадянство висуває його на пост комісара Одеси. Ставши членом уряду в часи Директорії, в січні 1919 року Липа залишає Одесу і переїжджає до Києва, де стає міністром віровизнань, а потім міністром здоров'я. З того часу його доля тісно пов'язана з долею уряду УНР, з яким він виходить на еміґрацію та опиняється в Тарнові, де бере участь в Раді Республіки.

Після розбиття Тарнівського центру на весні 1922 року І. Липа переселюється до Галичини і поселюється у Винниках біля Львова. Тут також швидко він здобуває широкі симпатії серед громадянства, як лікар і людина взагалі. На жаль, польська окупаційна влада від самого початку починає ставити йому різні перепони щодо виконування лікарської практики — спочатку даючи на короткий час виконувати лікарську практику, а потім забороняючи йому працювати в лікарській професії. Це дуже тяжко відбилося на матеріяльному стані Липи, тим більше, що він журився не тільки своєю власною долею, як передусім долею свого сина Юрія. Помер він від тяжкої недуги — шлункового рака, який згодом перейшов на печінку. Хоч ця недуга довготривала і звичайно дуже болюча, проте, як згадує Володимир Дорошенко, покійний „ніколи не давав людям пізнати як він страждає"... Помер майже самітний серед чужих людей, на гіркій еміґрації, хоч і на рідній, але окупованій ворогом землі, помер далеко від рідного гарячого півдня України — Чорного моря, на берегах якого він народився і де прожив майже все своє життя...

Якщо в коротких словах подати ролю д-ра Івана Липи в українській національно-визвольній справі, то однією з найбільших його заслуг є створення Братства Тарасівців — політичної організації суспільно-національного характеру, яка своїм завданням мала не тільки обороняти суспільні й культурні права українського народу, але головно стояла на плятформі національно-державної самостійности України. Бо хоч були й раніше українські патріоти (правда відносно не так багато), які були за самостійність України, проте вони були ще не організовані. Натомість, Братство Тарасівців було першою організацією чи товариством, яке своєю головною метою поставило боротьбу за визволення України з-під російського поневолення, одночасно прагнучи повної автономії також для всіх інших народів російської імперії та соціяльної справедливости.

Крім безпосередніх засновників Братства (Липа, Грінченко, Міхновський, Боровик), активну участь в ньому брали також такі загальновідомі і видатні діячі української культури, як клясик української літератури Михайло Коцюбинський, поети Микола Вороний та Володимир Самійленко, лікар Олександер Черняхівський (майбутній активний діяч СВУ), громадський діяч з Полтавщини Володимир Шемет, та багато інших. І хоч Братство Тарасівців від 1898 року формально перестало існувати, проте його ідеї залишилися живими. Під впливом цих ідей в 1900 році молодше покоління українських патріотів створило Революційну Українську Партію (РУП) — першу українську політичну партію на Наддніпрянщині (бо в Галичині Іван Франко та Михайло Павлик ще 10 років раніше організували Радикальну партію). І першою брошурою РУП-у була брошура „Самостійна Україна", що вийшла з-під пера одного з найактивніших членів „Братства" — Миколи Міхновського.

У своїх цікавих спогадах відомий український меценат Євген Чикаленко пише, що вже під час перших зустрічей з І. Липою в Одесі на початку 90-их років Липа ставився вороже до всяких „залицянь" до росіян і

Закінчення на ст. 4.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Українська Американська Координаційна Рада в Клівеленді

повідомляє, що Комітет за Правопорядок в УККА на своєму засіданні дня 3-го серпня 1983 року

став офіційно відділом Української Американської Координаційної Ради і репрезентує 11 політичних та громадських організацій.

ЗА ВІДДІЛ:

Інж. Ярослав Когут, голова

Василь Пономаренко секретар Тел.: 661-3773

Михайло Майструк скарбник Тел.: 845-0062

Українська Музична Фундація

впаштовує

РЯД КОНЦЕРТІВ

в залі Народного Дому в Ірвінґтоні

ПЕРШИЙ КОНЦЕРТ

відбудеться

в суботу, **5-го травня 1984 р., о год. 7-ій веч.**

ВИКОНАВЦІ:

Степан Шкафаровський, *бас*
Оленка Геймур, *сопрано*
Роберт Дурзо, *фортепіян*
Хор „Трембіта", *дириґент* **Рафаїл Венке**

Народний Дім, 140 Проспект Аве., Ірвінґтон, Н. Дж.

ГАРНИЙ І КОРИСНИЙ ПОДАРУНОК ДЛЯ КОЖНОГО І ПРИ КОЖНІЙ НАГОДІ!

Науково-Дослідне Товариство Української Термінології повідомляє, що

ДОВІДНИК З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

К. Церкевича і В. Павловського

при консультації НАТАЛІЇ ПАЗУНЯК І МИКОЛИ ДУПЛЯКА

300 стор. друку, тверда оправа, 1983 р., ціна амер. $15.00, вже можна набувати в

RESEARCH SOCIETY FOR UKRAINIAN TERMINOLOGY, INC.
166 First Avenue ■ New York, N.Y. 10009

Українсько-Американська Координаційна Рада — Відділ в Нюарку і околиці

повідомляє, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ

відбудуться

в суботу, 14-го квітня 1984 р., о год. 6:30 веч.
в залі Української Православної Церкви св. Вознесіння
650-652 Ірвінґтон Авеню, МЕЙПЛВУД, Н. Дж.
із звичайним порядком нарад.

Присутнім буде представник Екзекутиви УАКР з Ню Йорку
Право участи у Загальних Зборах Відділу мають тільки платники Громадського Фонду, які заплатили вкладку за 1983 р. **або** 1984 р. Вкладку можна буде заплатити при вступі на Загальні Збори.

УПРАВА

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 228-0110

НОВІ ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Український Музей має такі категорії членства: допомагаючі члени (родини) — 100 дол. річно; родини — 50 дол.; індивідуальні члени — 25 дол.; пенсіонери — 10 дол.; студенти — 10 дол.

АЙОВА
Пенсіонер: д-р Михайло Лободяк

ВІРДЖІНІЯ
Род.: д-р Трубор і д-р Христина Кузьмовичі

КАЛІФОРНІЯ
Індив.: Вілліям Блеквуд, Йоанна Шустерман
Пенс.: Ольга Яримович

КОННЕКТИКАТ
Індив.: Зірка Бернадин Ґалло, Петро Бойчук, Михайло Бурий, Галина Король, Богдан Марків
Пенс.: Анастазія Датченко

МІННЕСОТА
Пенс.: Олександер Канюк, Оксана Колесніченко

МІЗУРІ
Індив.: Таіса Венк

МИШИҐЕН
Індив.: д-р Володимир Базарко

НЮ ДЖЕРЗІ
Доп.: Анна Шапіро
Індив.: Ґлорія Карієр, Лариса Сиґіда, Ольга Чипак
Пенс.: Іванна Голинська, Євгенія Грабовецька, Іванка Лисинецька, Ярослав Чипак

НЮ ЙОРК
Род.: д-р Михайло і Джін Головаті, Олег і Христина Декайли, Михайло Дзвінка, Василь і Зеновія Никифоруки, Богдан і Христина Певні, Юрій і Оксана Стеранки
Індив.: Ллойд Бернс, Степан Горохівський, Ольга Гуглевич, Ірина Коваль, д-р Богдан Кудрик, Мира Мандзюк, Ірина Мокрівська, Юрій Павлічко, Мирослав Приймак, Юрій Стеценко
Пенс.: Людвик Бах, Юлія Белл, Олександра Бражник, Орест Гафткович, Ольга Кобзяр, Ірина Гошовська, Петро Лещишин, Наталія Чужак

ОГАЙО
Пенс.: д-р Пилип Телешевський

ПЕНСИЛВАНІЯ
Род.: д-р Ярослав і Степанія Микуловичі
Індив.: Мстислав Дольницький, Анна Кос, Марія Леськів, Надія Ніцу, З. О. Черник, Христина Черник, Софія Шумська
Пенс.: Йосип Гарасим'як, Параскевія Симончак

РОВД АЙЛЕНД
Род.: д-р Григорій і Люба Бурбели

ФЛЬОРИДА
Пенс.: Ярослав Тесарович

КАНАДА

ОНТАРІО
Пенс.: Омелян Тарнавський

Разом до Українського Музею приєдналося 71 осіб від 1-го червня до 31-го грудня 1983 року.

Напередодні Загальних зборів Каси „Самопоміч" в Чикаґо

Ще один рік треба відмітити в календарі Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Чикаґо. І знову пора для підведення підсумків та висновків не тільки фінансового характеру, але і в категоріях ідейних та загальногромадських вартостей.

Позірно в праці Кредитівки діють ті самі закони, вимоги послуги і, здавалося б, нічого особливого не діється, Одначе, коли ближче приглянутись, в Касі, в її приміщеннях пульсує своєрідний, типовий тільки для того „банку", загально-громадський живчик. Тут така завжди атмосфера, що уможливлює і заохочує до зустрічів, розмов, дискусій при каві, часто зі солодким.

Цьому виразно сприяє і закінчена недавно перебудова, і значне розширення каси, її приміщень.

Минулий рік, отже, крім нормальної щоденної діяльности Кредитівки, проходив ще і під знаком різних праць, будівельних і ремонтних. Проєкти тих праць були задумані так, що їх реалізація відбувалася частинами, і це в головному допомогло не зупиняте функціонування каси. Щоправда, стуканина, гуркоти та запахи фарб часом дошкуляли, але були обмежені до мінімуму (фарбування робилося під час „вікендів"). Не обійшлося, однак, без драматичних переживань. Члени дирекції мало не дістали удару серця, коли застали ніким не вибране покриття на підлогах. Це був справжній шок. Ну що ж, прийшлось „карпентерам" понести консеквенції.

Сьогодні ремонти забулися, і „банк" з повним розмахом приймає членів, інтересантів зі всіми різнорідними їх потребами в вигідних просторих приміщеннях. Касові віконця залишилися без змін, зате кредитовий відділ одержав нові окремі приміщення, а також книговедення „вийшло" зі свого дотеперішнього кутика до вигідної залі.

Представники молодечих організацій і школи св. о. Миколая в Чикаґо.

В зв'язку з цими додатковими минулорічними працями дирекція приготовляється подвійно до Загальних зборів — відбудеться гейби офіційне відкриття, а стисліше — уможливлення оглянути цілість теперішніх приміщень без поспіху, спокійно, під час перекуски — кава та солодке, — на яку господарі-дирекція сердечно запрошує.

Збори розпочнуться о год. 2-ій по полудні в недалекій залі СУМА ім. Павлушкова (реєстрація о год. 1-ій), в неділю, 8-го квітня.

З якими наявними успіхами йде Управа на ці збори? Найважливішим є рекордовий зріст майна на 21.5 відсотка у відношенні до минулого року. Позичок видано 965 на загальну суму понад 15 мільйонів долярів. Переглядаючи річне звідомлення, для мене найбільш промовистими є такі цифри: на день 31-го грудня 1983 р. каса видала 369 студентських позичок на загальну суму 2,138,000 дол. Постійна турбота і зацікавлення життям української молоді має різні прояви. До постійної традиції належать дотації для школи св. о. Миколая і молодечих організацій. 11-го лютого ц.р. відбулася зустріч з представниками трьох головних молодечих організацій — ОДУМ, Пласт і СУМ, як також учнів згаданої школи. На закінчення цієї зустрічі дирекція вручила представникам 1000-долярові чеки.

В сумі на різні національно-громадські потреби виплачено понад 100,000 дотацій. Стільки про найважливіші цифри.

Чикаґська каса „Самопоміч", хоча дуже подібна до своїх „посестер" — кредитівок по інших містах, має свій, тільки їй питомий характер: тут передусім наголошується її національний характер, тут від років підкреслюється, що кооперація є для всієї громади, для всіх українців без всякої різниці. Каса має так установлену працю, що в кожному потягненні найважнішим є інтереси і добро членів, бо для цього власне зістала вона зорганізована.

Можна сказати, що ці, власне, ще й позафінансові надбання і такий стиль праці є запорукою, що люди можуть мінятися, та девіз кооперації „До добра і краси" все буде присвічувати ентузіястам, людям доброї волі в їх пожиточних діях.

Ірена Камінська

Нові числа журнала „Гарвардські українські студії"

В половині лютого ц. р. редакційна колеґія наукового журнала „Гарвардські Українські Студії" (ГУС) подала до відома порядок друкування наступних його чисел: кінець 6-го тому, 7-ий том і ч. 1-2 8-го тому. „ГУС" є регулярною публікацією Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, що почала періодично появлятись від 1977 року. Цей журнал передплачують, як теж одержують шляхом обміну, головніші наукові центри й університети світу, в тому кілька інституцій в Совєтському Союзі.

Основну зміну в плянах порядку публікацій чисел журнала спричинило несподівано велике число матеріялів, які наспіли до редакції на тему 350-річчя Києво-Могилянської-Мазепинської Академії. Редакція мала в пляні видати лише одне число, присвячене цьому ювілеєві, але тепер видасть подвійне число 1-2, том 8-ий, за перші два квартали 1984 року.

Том ч. 7 під назвою „Океанос" (фестшрифт в пошану проф. Ігоря Шевченка) вийде, як попредньо запляновано, з датою 1983 року. Випуск ч. 4, том 6-ий (за грудень 1982 р.), який мав бути присвячений 350-річчю Києво-Могилянсько-Мазепинській Академії тепер складатиметься з одного з нового матеріялу. Всі ці числа в процесі редаґування і друкування; для ілюстрування пороблено теж кліші фотографічних відбиток важливих документів. Згадані числа вийдуть друком на весні і влітку цього року.

Для українців ці нові випуски і взагалі журнал „ГУС" мають особливо важливе значення. Поміщуючи лише нові ориґінальні статті, журнал свідчить про живий сучасний розвиток українознавства. Судячи по рецензіях, що появились в інших наукових журналах, якість статтей в „ГУС-і" висока. Автори та редакційна колеґія складається з видатних науковців із багатьох країн світу, в тому чимало неукраїнського походження.

В Совєтському Союзі понищено і здискредитовано всі спроби наукового досліджування україністики. Останньо совєтські „науковці" доказують, що „...вже 1500 років тому українці старались з'єднатись з великим російським народом, а ренеґати, що цього не бажали, старались перешкодити тому, так у теперішніх часах роблять це фашисти і нацистські коляборанти..." В обличчі цього наступу московського фальшу, наукові дослідження на Заході в ділянці україністики є конечністю.

Журнал „Гарвардські Українські Студії" виборює належне місце для України в наукових колах світу.

ФКУ

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

У понеділок, 2-го квітня 1984 Року Божого, відійшов на Вічну Ватру перед Престолом Всевишнього наш Незабутній Пластовий Друг

пластун — сеніор довір'я

св. п.

ЯРОСЛАВ ЛАБКА

Народжений у Львові, 27-го лютого 1910 р., абсольвент Української Академічної Гімназії, Українського Музичного Інституту ім. М. Лисенка й Державного Університету у Львові, маґістер права, скрипаль й учитель музики, керівник УМІ в Трентоні, Н. Дж., співосновник трентонської пластової станиці, довголітній станичний та член керівних органів цієї станиці, секретар місцевого відділу СУК „Провидіння", прикладний і неструджений громадський діяч і виховник української молоді.

•

Дружині, пл. сен. Ярославі та членам Родини Покійного висловлюємо цією дорогою наші щиродружні співчуття й молимось за вічний спокій Його праведної душі.

Пластова Група й Осередок Праці УПС в Трентоні, Н. Дж.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в понеділок, 2-го квітня 1984 року, з Волі Всевишнього відійшов у Вічність на 74-му році свого трудолюбимого життя

бл. п.

ЯРОСЛАВ ЛАБКА

абсольвент Української Академічної Гімназії, Українського Музичного Інституту ім. М. Лисенка й Державного Університету у Львові, маґістер права, скрипаль й учитель музики, пластовий, церковний і громадський діяч та прикладний член українських установ і організацій в Краю і на еміґрації — в Німеччині й ЗСА.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ:

П'ятниця, 6-го квітня 1984 р., в 7:30 веч. — ПАРАСТАС І ПАНАХИДА в похоронному закладі „Куч Фюнерал Гом", при 215 Ґранд ст. в Трентоні, Н. Дж.

Субота, 7-го квітня 1984 р., в 9:30 год. ранку БОГОСЛУЖЕННЯ в парафіяльній церкві св. Йосафата, при 1195 Дуц Авеню і завершення похорону на місцевому цвинтарі Пречистої Діви Марії.

Горем прибиті:

дружина — ЯРОСЛАВА
прибрана дочка — МАРІЙКА з мужем ОРЕСТОМ МИЦИК і синами АДАМОМ І ОРЕСТОМ
шваґрова — РОМАНА МИЦИК
шваґер — БОГДАН ФОСТЯК з дружиною ОЛЬГОЮ
братаниця — МАРТА з мужем РОМАНОМ ДАНИЛЮК і синами ОЛЕГОМ й АНДРІЄМ
братанок — БОГДАН ФОСТЯК з дружиною ВОЛОДИМИРОЮ і сином ОЛЕГОМ з дружиною КАТРІЄЮ і дітьми
сестрінка — ОКСАНА з мужем ІВАНОМ МИКИТИН, дочкою ВІРОЮ з мужем ІВАНОМ ЯСКІР та синами РОСТИСЛАВОМ з дружиною ДЖІНОЮ й ТАРАСОМ
сестрінок — РОМАН МИЦИК з дружиною ЛЮБОЮ і дочками НАТАЛКОЮ і МАРТОЮ
сестрінки — ІЗА І ЛЕСЯ з ріднею в Україні
кузени — РОМАН ХОМЯК з дружиною МАРІЄЮ, сином СТЕПАНОМ з дружиною ДАНОЮ і дочкою ОРИСЕЮ
ближча і дальша Родина в Україні й Америці

•

Замість квітів на свіжу могилу Покійного, Родина просить складати добровільні пожертви на добродійні цілі.

Філядельфія у поклоні Т. Шевченкові

Об'єднаний Громадський Комітет та громада Філядельфії вшанували в неділю, 11-го березня, ц.р., великого Тараса Шевченка, пророка України. Господь подарував українському народові Пробудителя, який своїм невмирущим словом в поезії воскресив українську націю до нового життя. Ні одна нація світу не має такого національного поета-мислителя, щоб цілковито посвятив свій талант і життя для свого народу в такій мірі, як Шевченко — для українського. „Кобзар" перекладений багатьма мовами світу і його читають і вивчають свої і чужі. Але це українці зробили „Кобзаря" своєю настільною книгою поруч Євангелія, і можна майже з певністю сказати, що нема такої дійсно української родини, в якій не було б цієї української книги книг — слова Шевченкового — „Кобзаря".

Відомий хор „Думка" з Ню Йорку, під керівництвом Семена Комірного, започаткував Академію „Заповітом", композицією Михайла Вербицького.

Святкове слово виголосив проф. д-р Іван Головінський. У його доповіді перепліталися глибокі думки про Шевченка з невмирущими словами поезії великого Шевченка.

Концертову частину академії хор „Думка" започаткував піснями на слова Т. Шевченка: „Садок вишневий", музика Богдана Вахнянина; „Чи ми ще зійдемося знову" музика Станислава Людкевича; „У перетику ходила", музика Левка Ревуцького; „Хустина", музика Левка Ревуцького. Виконання всіх пісень було прегарне і голосові партії мішаного хору звучали в чудовій гармонії. Приємно було слухати спів хористів-солістів: В. Тершаківця, Алли Новицької-Ґроґуль, Б. Кекіша, С. Качарай і О. Гельбіґа, яких заслужено обдарували оплесками присутні на залі.

Діти Світлички при Українському Золотому Хресті також брали участь у святі, зворушуючи присутніх своєю милою появою і висту-

В другій частині Академії-концерту виступав успішно відомий тенор Едвард Іванко, який співає в канадських і американських театрах, зокрема співав успішно на Бродвеї. Ліричний тенор, з приємною барвою голосу, Е. Іванко проспівав три пісні на слова Тараса Шевченка: „У гаю, гаю", музика Дениса Січинського; „Ой, три шляхи широкії", музика Якова Степового; та „Огні горять", музика Миколи Лисенка. Співак виконав ці пісні дуже добре, гарно інтерпретуючи їх зміст, а уроджена музикальність та школений голос свідчили про те, що перед ним лежить успішна кар'єра оперного співака і що світ про нього ще почує.

Читання творів Т. Шевченка у виконанні Ольги Кириченко-Шуган було на мистецькому рівні завдяки добрій дикції та інтерпретації, лише добір поеми для рецитації (це була „Утоплена") своїм змістом не відповідав — на думку багатьох присутніх — патріотичному настроєві публіки.

Кінцевими піснями другої частини програми були, на слова Т. Шевченка, композиції: „Сонце заходить", музика Іконника, і „Чи Ти мене, Боже милий", музика А. Гнатишина. Хор „Думка" під батутою талановитого професійного дириґента Семена Комірного в цих піснях заблистів своїм прекрасним звучанням і виконанням. Ігор Зам'ятий, як соліст, був прекрасним виконавцем сольових партій.

Співак І. Зам'ятий — це могутній бас чудової барви, він своїм заспівом у згаданих піснях був прикрасою хору. Кантату, присвячену Т. Шевченкові, на слова Константини Малицької, музика Кирила Стеценка, виконала „Думка" з великою силою та драматизмом. Фортепіяновий супровід для хору та солістів спочивав у руках здібної і працьовитої піяністки Тетяни Поташко. Закінчився цей гарний концерт, що його зорганізував Об'єднаний Громадський Комітет на чолі з проф. д-ром Петром Стерчом і проф. д-ром Богданом Романенчуком, спільним співом українського гимну: „Ще не вмерла Україна".

Іван Гош

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New Yprk, N.Y. 10003

Громада Фініксу вшанувала Патріярха Йосифа

У неділю, 19-го лютого ц.р., в українській католицькій церкві в Фініксі, Арізона, о. д-р Микита в співслуженні о. Смаля, о. Олешка й о. Р. Купяка відправив Службу Божу в намірені Патріярха Йосифа з приводу дня народження Блаженнішого — 92 року Богом благословенного життя. Отець д-р Микита виголосив проповідь до вірних. Провідник вказав на тернистий шлях Ювілята, який після звільнення з неволі вклав багато праці для розвитку рідної Церкви і українського народу.

Відтак у церковній залі відбулося святочне відзначення на пошану Патріярха Йосифа, яким провадив Андріян Салук. Вірні і гості засіли за обильну трапезу, яку приготовило Сестрицтво при цій церкві під зарядом їхньої голови Галини Агащук, за що їм належиться подяка. А. Салук попросив о. Смаля провести молитву і поблагословити українські традиційні приготовлені страви.

На стіні висів великий портрет Патріярха Йосифа, а на столику перед образом були поставлені квіти. Присутні відспівали Молитву за Патріярха Йосифа під проводом дяка Дмитра Микити.

Потім А. Салук покликав до слова голову Патріярхального Товариства Омеляна Комарницького, який виголосив вступне слово. Він сказав: „Історія нашого народу вказує, що у хвилинах занепаду та зневіри Боже Провидіння все посилало нам людей, які своїм могутнім духом пробуджували наш народ до нового життя, а своїми ділами клали підвалини для дальшого розвитку народу. У добі великих змагань нашого народу за свої права, за самістійне існування, Боже Провидіння післало нам людину високих прикмет духу та серця, світлого ума та великої сили, невсипущої праці, безмежної любови до рідного народу, його ідеалів та Церкви: дала неустрашимого могутнього провідника, що ним є Блаженніший Патріярх Йосиф.

Відтак А. Салук попросив до слова доктора Вітольда Левицького, який у своєму слові дбайливо і обширно розгронув опрацьоване поле діяльности Патріярха Йосифа. Доповідач представив довгий життьовий шлях Ювілята, який під опікою Божого Провидіння прожив 92 роки. Д-р Левицький поділив на три періоди життя Патріярха Йосифа: перший — студії, виховно-наукова праця, до часу вибору його на Митрополита Львівського; другий період — його тернистий шлях, на якому прийшлося пережити багато духових і фізичних мук, який не здався ворогам, а гідно обороняв свою Церкву і український народ; третій період — на волі позначився новими здобутками; це шлях розвитку і зросту УКЦ у вільному світі: оснував Український Католицький Університет імени св. Климента у Римі та розбудував студентський осередок і матеріяльно допоміг Українському Вільному Університету, який має змогу ширити українську науку та її репрезентувати в міжнародному науковому світі.

На закінчення о. д-р Микита підніс многоліття за здоров'я Патріярха Йосива, а присутні відспівали з великим піднесенням духу.

Присутній

Чи ви вже придбали?

„Пам'ять про жахливий голодомор, що взяв мільйони жертв українського народу п'ятдесят років тому"...

Докія Гуменна

ДІТИ ЧУМАЦЬКОГО ШЛЯХУ

4 ТОМИ У ДВОХ КНИГАХ

Гарне видання у твердій обгортці

Ціна — 25.00 дол., пересилка — 1.00 дол.

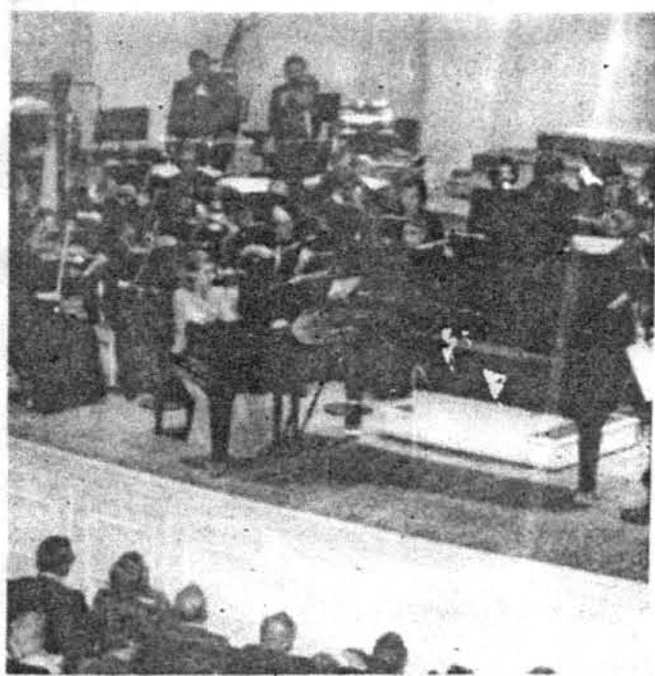
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Фраґменти з Ювілейного Концерту УНСоюзу і прийняття в УІА

Л. Артимів виконує „Слов'янську симфонію" Лятошинського.

Ліда Артимів з Томою Гриньковим на прийнятті.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР Джордж Шулц, виступаючи перед журналістами коротко після поранення американського вояка терористами в Греції, перестеріг Лівію, Іран, Північну Корею і Сирію, що підтримуваний офіційними урядами тероризм є свого роду невиповідженою війною проти держав і так цю справу трактуватимуть З'єднані Стейти Америки. Він назвав тероризм „війною проти демократичних держав". В Атенах, як відомо, терористи поранили американського сержанта в білий день, як він зупинився автомобілем на роздоріжжі вулиць, чекаючи на зелене світло. Роберта А. Джадда, 26-річного американського професійного вояка, поліція завезла до шпиталю, де він тепер перебуває у задовільному стані. Речники Адміністрації президента Роналда Реґена, Державного департаменту і Пентагону заявили, що Уряд закінчує пляни стратегії поборення терористичних актів звернених проти американських громадян і реаґуватиме дуже гостро на терористичні акти підтримувані державами.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони Каспар Вайнберґер дуже сильно й ефективно обороняє плян повітряної оборони З'єднаних Стейтів Америки і продукцію лазерної зброї призначеної для зістрілюваня совєтських ракет далеко від берегів ЗСА. Деякі держави Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) скептично поставились до американських плянів повітряної оборони лазерною зброєю, але після вияснення К. Вайнберґера, що над такою зброєю Совєтський Союз працює вже довгі роки, деякі держави змінили свою думку. Вайнберґер думає, що розбудова совєтами радарної системи в Сибірі і неузгіднені та несподівані військові маневри з участю воєнних кораблів і ракетних частин на міжнародних водах, є порушенням раніших договорів з 1972 року.

В РИМІ, ІТАЛІЯ, подали часописи 3-го квітня, що старший прокуратор рекомендує поставити під суд сім осіб: трьох болгарів і чотирьох турків, замішаних у конспірацію убити Папу Івана Павла II. Державний прокуратор Антоні Альбано закликає, щоб суд розпочався в Римі вже в червні, але його рекомендацію має схвалити суддя Ілярio Мартелля, який веде справу виявлення винуватців поранення Папи, що сталося 13-го травня 1981 року. Якщо такий процес над запідозреними у змові розпічнеться, то одним з підсудних буде знову Аджа Алі Мехмет, турок, який відбуває доживотне ув'язнення в тюрмі в Італії за постріли в Папу.

МОНОГРАФІЯ

„Н. СОМКО та С. МАКАРЕНКО"

та

Надія Сомко „СКУЛЬПТУРА та МАЛЯРСТВО"

Два кольорові альбоми для подарунків та власної бібліотеки, по надзвичайно дешевій ціні:

Н. Сомко — „Скульптура і малярство" $18.00
Н. Сомко та С. Макаренко — „Монографія" $16.00
Оплата на кошти пересилки 1.00 дол. за кожний альбом.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

КІЛЬКІСТЬ ПРИМІРНИКІВ ОБМЕЖЕНА!
Замовляти
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Структурні...

Закінчення зі ст. 2.

людей у цьому, популярно званому колись, establішменті, крім вимаганих датків і маршів з таблицями в руках по вулицях столиці? Чи була вона колись об'єктом статистичного дослідження, чи питались колись у неї опінії, чи рахувалися з її волею?

Переставлення ваги з організації на людину ущляхетнить нам громадське життя після того, як практику видавлювання одного рішення із різнорідної партійної публіки на тісному форумі однієї централі, супроводжену демагогіями, відставиться, знеславлену в музей. Укладення нових організаційних стосунків вимагатиме основної переробки устроєвих засад і механізму умандатування керівництва, але початок, і вихідну позицію треба брати від сучасних умов і від докладної оцінки теперішнього способу думання громади і її лідерів. В свідомості (громади й лідерів) протягом чотирьох десятиріч виплекано і засвоєно завелику пошану до такого устрою, в якому представники організацій беруть в свої руки мандат громади на її організаційну й політичну організацію й політичну репрезентацію, і на координацію її дій, на найвищому щаблі. Суспільні діячі вжилися в цей устрій, присвоїли собі його психологічно; визнали його єдино правильним, незаступимим, і стоять твердо при його принципах до сьогоднішнього дня. Такий конформізм, (щоб не вживати українського семантичного відповідника з образливим присмаком — пристосуванство), заморозив, закував факультет думання, заставив людей не бачити поза межами сучасного тупика, зліквідував критику, вбив ініціятиву й зупинив народження конструктивних альтернатив. Усе ж таки, з претенсіями організацій на керівництво громадою — нам не розстатись, і тому цей аспект має бути певною мірою віддзеркалений в структурі нової централі.

Організаційно це можна полагодити так, щоб на підставі двоякого умандатування створити дві, (може й рівні гієрархічно), камери проводу, і статутово розділити поміж них елементи влади: парляментарна камера, що складатиметься з делеґованих організаціями представників, могла б займатися правними аспектами організації, затвердженням плянів праці, контролею діяльности, надзором над виборами, контролею умандатування делеґатів на конвенцію, судовими й іншими справами; до виконавчої камери, члени якої вибиралися б загальним голосуванням, належала б програма організації, організаційні справи, зв'язки і стосунки з українськими, етнічними й урядовими чинниками, фінансова господарка, суспільно-політичні справи й репрезентація організації, (голова екзекутиви), та інше. Обидві камери були б підзвітні зверхній інстанції — делеґатській конвенції організації.

Статутове оформлення прав і обов'язків членства й керівництва, встановлення устроєвих норм, метолів голосування, (коли й до чого треба мати дві треті голосів, щоб одним голосом не перевернути нової централі до гори ногами), припинить багато непотрібних спорів, прочистить громадську атмосферу від демаґогії, збалянсує сили і приверне конечний правопорядок.

Треба лиш над тим працювати. Без праці нічого корисного не твориться.

Зразки...

Закінчення зі ст. 2.

Виконавцями сценічних текстів на платівці є такі актори й співаки: подружжя — Борис і Євгенія Дніпрові, їхня донька Леся, її чоловік Лев Микитчук, і син Дніпрових Сергій Денко (знаний під цим прізвищем у Франковому фільмі). Крім названих — Сергій Богун, Мирослава Глинка, Євген Лашкевич, він же керівник оркестри, яка проводить музичну ілюстрацію, виконуваної сценічної дії; назвемо ще Корнила Савицького, Володимира Садівника і Якова Сірика. Дуже цікавим персонажем є наймолодша Оксанка Микитчук.

У виконавців, серед яких висувається на перший плян родина Дніпрових, у першу чергу Євгенія Чайка-Дніпрова, як блискуча ведуча програмою і Борис Дніпровий, як знаменитий актор і співак, особливо добрий у настроєвих піснях, як тембром голосу, так самою інтерпретацією виконуваних пісень, але і в інших виконавців слід акторської техніки, в першу чергу слідна тут режисерська робота Євгенії Чайки.

Рецензована платівка має крім усіх інших вальорів добрий вступ-пролог, живу акцію з добрими виконавцями і блискучий ансамблевий вокально-музичний фінал.

„Іскринки сміху людям на втіху" принесуть до нашої хати чимало радости і хвилинного забуття.

Яр. К-ий

Увага! НОВЕ ВИДАННЯ *Увага!*

ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІЯ ДЛЯ МОЛОДИХ

Старий і Новий Завіти

УНІКАЛЬНА КНИГА МАЄ:
Розмір: 10 x 7½. Стор.: 520. Тверда обгортка. Мапи. Кольорові ілюстрації. Ціна: 20.00 дол.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи"

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи" ☐ „Українського Тижневика" ☐

„Веселки" ☐

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ____

Ім'я і прізвище ____

Адреса ____

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ____

Адреса ____

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00.

Десятиліття Кредитової Кооперативи в Пітсбурзі

Невдовзі Кредитова Кооператива в Пітсбурзі, Па., святкуватиме свій 10-літній ювілей. Кооператива разом із членством зустрічає цей свій ювілей великим дорobком - понад два мільйони долярів майна. Коли глянути ретроспективно на пройдену дорогу, можна сказати що ініціяторам-засновникам і членству належиться велике признання; мають вони багато причин до задоволення.

Колись, як згадують т.зв. „залізні" мешканці Пітсбургу — це місто між двома світовими війнами було одним із головних осередків українського життя в Америці. Опісля деякі пороз'їжджалися, праця притихла. Але з прибуттям нової еміграції громадсько-суспільне життя в 1950-60 роках знову пожвавилось. У ділянці кооперативній, справді переломовим роком став 1973 рік, особливо відвідини Патріярха Йосифа в Пітсбурзі. Не одному з присутніх глибоко запали в душу проповідувані Патріярхом слова, — що замало збудувати свою церкву та жити окремим парафіяльним життям, але треба далі розвиватись та плекати загальне суспільно-громадське та економічне життя, мати свій Народний Дім, дбати про виховання дітей у національному і релігійному дусі, подбати про безперервне навчання української мови, історії, культури, опікуватися старшими і немічними. Всі, кому не була байдужа справа майбутнього, особливо гурткові патріярхальники, заходилися коло створення матеріяльної бази, без якої годі думати про інші ділянки.

Після від'їзду Патріярха знайшлося 15 добровольців, котрі на нараді дійшли до спільного рішення, що треба відновити діяльність відділу „Самопоміч", і що напочатку та діяльність буде базуватися при церквах (діяльність кредитівки). Серед перших постанов була ще й така, щоб вКредитівці об'єднати по можливості всі українські поселення західньої Пенсильванії, Західньої Вірджінії і Огайо. Працювати також у напрямку притягнення наших братів карпато-русинів і мішані подружжя.

У січні 1974 року при участі представника від американської ліги кредитівок, представника від централі „Самопоміч" з Ню Йорку д-ра В. Цалідвора та семи інкорпорантів підписали заяву про створення кредитівки з проханням до федеральної централі прийняти новостворену кредитівку до федеральної системи та затвердити її чартер.

Напочатку радо слухали вказівок і порад, які часто давав листовно тодішний голова „Самопочі". Багато цінних „наук" у веденніКредитівки привіз інж. С.М. Тимяк із Австралії, який використав свою професійну поїздку туди і приглянувся, як діють австралійські кооперативи (слід згадати, що від самого початку по сьогодні інж. Тимяк є душеюКредитівки).

Касиром був спочатку Василь Сачко, який вклав дуже багато праці для піднесення рівняКредитівки. Опісля фінансову господарку перебрав фахівець Петро Найдер, який успішно веде її і дотепер. Найбільшою болячкою був брак власного приміщення - праця Кредитівки велася при церквах, маючи тільки власну поштову скриньку. По якомусь часі, завдяки зговоренням із Управою Українського Клюбу на „савтсайді", Кредитівки та „Самопомочі" Кооператива почала вдержувати приміщення Українського Дому, а від двох років перебрала сплату морґеджу врятувавши цей український осередок від фінансової кризи. В тих стараннях найбільш невтомними були Михайло Майкош, довголітній президент клюбу, і Андрій Германський, який вміло веде домівку і не шкодує ані часу, ані праці, щоб було де збиратись, відбувати сходини, проводити проби танців, влаштовувати виставки тощо. В рядах найбільш активних відзначилися: М. Сачко, Н, Мах, Т. Роговський, Ю. Баран й інші.

Управа Кредитівки ставила і ставить дуже амбітні пляни: збільшити кількість членів, підвищити рівень услуг, збільшити майно кооперативи. Напередодні святкувань десятиліття Централя Українських Кооператив Америки бажає здійснити всі заміри і пляни в розбудові своєї Кредитової Кооперативи.

Дмитро Григорчук

Іван Липа...

Закінчення зі ст. 2.

проповідував ідею самостійности України. Чикаленко пише: „Д-р І. Липа й тоді вже (1890-94 роки) був самостійником і проповідував між свідомими українцями ідею самостійности України. Я ж доводив йому, що оця пропаґанда не тільки не наблизить здійснення ідеї самостійности України, але ще більше віддалить її. Пропагандою самостійности ми перелякаємо російське громадянство, бо воно боїться за цілість Росії. Не треба нам пропагандою самостійности лякати російські поступові кола, бо вони з'єдиняться з урядом і задушать нас, а тепер вони готові допомогти нам добитися української школи, яка приведе до відродження української нації і т. п. Тепер бачу, що я і мої однодумці помилилися: поступове московське громадянство не допомогло нам добути школи" (Мих. Мухин — „Більше світла", „Визвольний Шлях", 1960 р, кн. III-VI).

Крім громадсько-політичної діяльности, Іван Липа був також плодовитим письменником і поетом. Хоч тут не є моїм завданням ширше зупинитися над цією ділянкою його діяльности, проте пригадаю лише, що його літературна діяльність починається ще з його студентських років, коли в „Зорі" почали появлятися його перші статтейки, підписані псевдонімом І. Степовик. Потім, дописуючи до „Правди" (не до московської, а до тієї, що виходила у Львові під ред: І. Франка) та інших газет та журналів, він здебільшого підписується псевдонімом Петро Шелест. 1935 року появилася його збірка оповідань „Оповіді про смерть, війну та любов", як також збірка „Тридцять притч". Його твори — в тому числі і поезії, часто символічно-філософського характеру з ліричним забарвленням, і взагалі його літературна творчість ще чекає на аналізу наших літературознавців.

Нарешті, ще однією великою заслугою д-ра Івана Липи як людини і українського патріота є те, що він сам, будучи визначним патріотом, зумів виховати на великого патріота також свого сина — д-ра Юрія Липу (за фахом також лікаря). Юрій також був поет, письменник і публіцист. В серпні 1944 року він загинув геройською смертю в лавах УПА під час рукопашного бою з ворогом біля села Витвиці, повіт Долина. Вічна пам'ять йому і його батькові — д-рові Іванові Липі.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи"
ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРҐАНІЗАЦІЇ
І ПООДИНОКІ ОСОБИ,
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ
НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ
якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ
Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.
ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЕМІЛЬ СКРЕМЕТА, член УНС Відд. 158-го ім. Б. Хмельницького в Бруклині, Н.Й., помер 24-го грудня 1983 року на 67-му році життя. Нар. 1916 року у Львові, Зах. Україна. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дружину Ірену. Похорон відбувся 29-го грудня 1983 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Вруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

МИХАЙЛО ПІРКО, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл. , помер 8-го лютого 1984 року на 79-му році життя. Нар. 28-го січня 1905 року в селі Стрільбиці, коло Самбора, Зах. Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Александру, дочку Лєну, сина Миколу, кузина Миколу Гальчищака, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 11-го лютого 1984 на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

ТАРАС ПІРКО, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 8-го липня 1983 року на 29-му році життя. Нар. 8-го лютого 1954 року в Чикаго, Ілл. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку батька Михайла, матір Александру, сестру Лєну, брата Миколу, вуйка Миколу Гальчищака і дальшу родину. Похорон відбувся 11-го липня 1983 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

СОФІЯ ПРОЦИШИН, член УНС Відд. 52-го ім. Тараса Шевченка в Голіокі, Масс., померла 17-го березня 1984 на 93-му році життя. Нар. 1890 року в Колодівці, Скалат, Україна. Членом УНС стала 1923 року. Залишила в смутку дочку Стеллу Кмон і двоє внуків. Похорон відбувся 20-го березня 1984 року на цвинтарі Страдальної Матері в Савт Гедлі, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!
Петро Пилипець, секр.

ЙОСИФ ІВАНЦІВ, член УНС Відд. 158-го ім. Б. Хмельницького в Бруклині, Н.Й., помер 24-го січня 1984 на 79-му році життя. Нар. 1905 року в Отинії, Зах. Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дочку Ангелину з мужем Ричардом Ґрісаітіс, сина Романа з дружиною Гертою і сина Івана з дружиною Бетті і троє внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Реймонда на Бронксі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

ЮЛІЯ ЛАНОВИК, член УНС Відд. 125-го ім. „Благовіщення" в Чикаго, Ілл., померла 17-го січня 1984 року на 80-му році життя. Нар. 1904 року в селі Янківці, повіт Тернопіль, Україна. Членом УНС стала 1959 року. Залишила в смутку дітей: Марійку Барабаш, Надію Гопик, Вероню Худик і Богдана Лановика. Похорон відбувся 20-го січня 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Ґльорія Пашен, секр.

ВАСИЛЬ ПЕТРІНЧИК, член УНС Відд. 281-го ім. Т.Шевченка в Байон, Н.Дж., помер 8-го березня 1984 року на 67-му році життя. Народився 1911 року в селі Шупарка, повіт Борщів, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Юстину, сина Івана з дружиною Реґіною і внука Василя. Похорон відбувся 12-го березня 1984 року на цвинтарі Св. Хреста в Арлінгтоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

КАТЕРИНА ТРАСІНЕЦЬКА - ВУЙТІВ, член УНС Відд. 104-го ім. св. о. Миколая в Перт Амбою, Н.Дж., померла 7-го березня 1984 року на 88-му році життя. Нар. 7-го березня 1896 року в селі Старе Загіря пов. Сянок Зах. Україна. Членом УНС стала 1933 року. Залишила в смутку дві сестри Марію і Юлю; брата Івана; племінників і племінниць. Похорон відбувся 12-го березня 1984 року з укр. кат. церкви „Успення" в Перт Амбою на цвинтар в Говпловн, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Матковський, секр.

ВОЛОДИМИР СКРИПЧУК, член УНС Відд. 116-го Т-ва „Вільні Козаки" в Трентоні, Н.Дж., помер 14-го березня 1984 року на 77-му році життя. Нар. 1907 року в Підярковi, пов. Бібрка, Зах. Україна. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Ліду, синів Ярослава і Олега з родинами, сестер Ірину і Марію. Похорон відбувся 17-го березня 1984 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

МАРІЯ ЛИСЕЙ, член УНС Відд. 305-го в Маганой Сиτі, Па., померла 14-го січня 1984 року на 69-му році життя. Нар. 12-го липня 1915 року в Маганой Сиτі. Членом УНС стала 1959 року. Залишила в смутку дочку Джовн. Похорон відбувся на цвинтарі Гиллсайд в Розлин, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Гентош, секр.

Володимир Барагура

МЕЧ І КНИГА

Історичні оповідання для молоді.

Ілюстрації П. Андрусева і М. Михалевича.

Ціна 7.00 дол. з портом.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Степан Любомирський

ПРОМЕТЕЇВ ВОГОНЬ

РОМАН

Ціна: $16.00 з пересилкою.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

BUSINESS
• OPPORTUNITIES •

"MINERAL ICE"

Натуральна мазь для терплячих від болів — ревматичних, мускульних і суглобних запалень. Усуває болі пагідно і швидко. Чек на $13.95 за 1 фунт висилайте до:
"MINERAL", 2103 Niles-Cortland Road
Warren, Ohio 44484

■ REAL ESTATE ■

PANORAMIC VIEW from luxurious 4 bdrm ranch. Custom kitchen, frplc, oil or wood heat. 3 car garage, private. 55 acres. Ponds, some woods, 7 miles to Soyuzivka. $195,000.

2 ALL YEAR HOMES, 6 rooms each, 2 baths, frpls + 3 room bath/cottage. Private. 8 miles Soyuzivka. $100,000.

RUTH TERWILLIGER BKR.
Wawarsing, N.Y. (914) 647-6357

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перевезенням тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222